

ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் : ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ...

அன்று மாலையே பாடசாலையை விட்டு வீட்டுவதற்குப் பின்பு பி.கொண்டி ருக்கையில் நண்பன் கச்சேவன் கட்டினான்

"என்ன மணி இன்று முழுக்க நானும் கவனித்துக்கொண்டுதான் இருக்கின்றன் உன் மகமே சரியாயில்லையே. ஏதாவது பிரச்சினையா? அப்படியென்ன பிரச்சினை?"

கச்சேவன் மணிவண்ணனின் நெருங்கிய நண்பர்களில் ஒருவன். அவன் இன்னும் மொழி விடயத்திலும் ஏனையவர்களிடமிருந்து வேறுபட்டிருந்தான். அரசியலில் அதிக ஈடுபாடு மிக்கவனாகவிரும்பாத அதே சமயம் மார்க்சியத்திலும் அந்த வயதிலேயே அதிக நாட்டம் மிக்கவனாகவிரும்பாதான். மணிவண்ணனைப் பொறுத்தவரையில் தமிழரசுக் கட்சியினரின் உணர்ச்சி அரசியலில் அதிக ஈடுபாடு மிக்கவன். அவனுக்கு லெனின், மார்க்ஸ் என்று எதுவுமே தெரியாது. ஆனால் அண்மைய காலமாக கச்சேவன் அவனுக்கு இலகுவான மொழியில் மார்க்சியம் பற்றிப் போதித்துக்கொண்டு வந்தான். அதன் விளைவாக மணிவண்ணனுக்கும் மார்க்சிய நூல்களை அதிகம் வாசிக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வம் ஏற்பட்டிருந்தது. அவனது ஆர்வத்தைப் புரிந்துகொண்டு கச்சேவனின் அவனுக்கு மார்க்சிக் கோட்க்கியின் 'தாய்' நாவலைக் கொண்டு வந்து கொடுத்திருந்தான். அதை மணிவண்ணனும் வாசிக்கத் தொடங்கியிருந்தான். அதே சமயம் அவனுடனான உரையாடல்களின் போது மார்க்சியம் பற்றிய தனது புரிதல்களைக் கச்சேவன் அவனுக்கு எளிய மொழியில் விளங்கப்படுத்துவதும் தொடங்கியிருந்தான். இருவருக்குமிடையில் தமிழரசுக் கட்சியினர், ஏனைய தமிழ், சிங்கள அரசியல் வாதிகளின் உணர்ச்சி அரசியல்

பற்றி சில சமயங்களில் நட்புரீ தியிலான மதோதல்களும் ஏற்படாமலில்லை.

அவனிடம் மணிவண்ணன் பொதுவாக எதனையும் மறைப்பதில்லை. ஏதாவது பிரச்சினையா என்று கசேவன் கடைகவாமே ஏன் அவனிடமே தன் நிலையினை எடுத்துக்கொண்டு ஆலோசனை கடைக்கொடாதென்று தோன்றியது மணிவண்ணனுக்கு. கசேவனின் வீட்டுபிறவண்ணன் வீதியிலிருந்தது. மணிவண்ணனின் வீட்டு கஸ்திரியார் வீதியில் பாடசாலகைண்மையிலிருந்தது.

"டேய் கசேவா, வீட்டைப் போய் ஆறு மணிபோலவை வா. லைப் ரரி பக்கம் போவம். அப்ப சொல்லுறான் எல்லாவற்றையும்" இவ்விதம் மணிவண்ணன் கூறவும், கசேவன் "ஓமடா, எனக்கும் புத்தகம் பியட்டே. குடக்க வண்டும். அறு மணிக்கு வீட்டிலை நிற்பன். ரெடியா வளெக்கிட்டு நில்லுடா. என்ன" என்று கூறிவிட்டு விடைபெற்றுச் சென்றான்.

மணிவண்ணன் வீட்டு நோக்கிச் சென்றான். அப்பா வவுனியாக் கச்சேரியில் அரச அதிகாரியாகப் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தார். அரசு அளித்த விடுதியில் தங்கியிருந்தார். அம்மாவும், தங்கச்சி இந் திராவும் தான் இங்கு அவனுடனிருந்தார்கள். இந் திராவும் யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரியில் ஒன்பதாவது படித்துக்கொண்டிருந்தாள். அங்குதான் சந்திரமதியும் உயர்தர வகுப்பில் விஞ்ஞானம் படித்துக்கொண்டிருந்தாள்.

கசேவன் நேரம் விடயத்திலொரு வளெளகைக்காரன். சரியான நேரத்துக்கு வந்துவிடுவான். அன்றும் சரியாக ஆறுமணிக்கு வீட்டு வாசலில் மணியடித்தான். 'அம்மா லைபரிக் குப் போட்டு வாறன்' என்று குரல் கொடுத்துவிட்டுச் சகைக்கிளை எடுத்துக்கொண்டு நண்பனுடன் யாழ்ப்பொதுசன நல்லகம் நோக்கிச் சென்றான்.

இலங்கைப்பாராளமன்றத்தரேதல் ஆகஸ்ட்டில் நடபெறவிருந்தது. கட்டவதே தமிழகச் சட்டசபை, இந் தியப் பாராளமன்றத்தரேதல்களும் நடக்கவிருந்தன. 74இல் வட்டுக்கோட்டையில் தமிழ் ஈழம் தான் தீர்வு என்று தீர்மானம் செய்தபின் தமிழர் விடுதலைக் கட்டணி தமிழீழக் கோரிக்கையை முன் வைத்துத் தரேதலில் குதித்திருந்தது. ஆங்காங்கே பரபரப்பாகத் தரேதல் கட்டடங்கள் நடக்கத் தொடங்கியிருந்தன. இதுவே இறுதிப் பாராளமன்றத்தரேதல். அடுத்த தரேதல் தமிழீழத்தில்தான் என்றும் பிரச்சாரங்கள் முன்னடெக்கப்பட்டனக் கொண்டு இருந்தன.

"டே கசேவா சந்திரனின் ததே தண்ணிக்கடகைக்குப் போய் விட்டு லைப் ரரி போவோம். என்ன?"

"ஓமடா மணி. நல்ல யோசனை"

சந்திரனின் தநீர் க்கடையாழ் பஸ் நிலையத்திலிருந்து நீ கல் திரையரங்குக்குச் செல்லும் வீதியில் அமரைந்திருந்தது. சந்திரன் என்பவர் நடத்தினார். அவரே

முன்னின்று வியாபாரத்தகைக் கவனித்துக்கொண்டிருந்தார். அவரது அன்பான, பண்பான நடத்தையாலும், சிரித்த முகத்தாலும், சுவையான உணவு வகைகளுக்காகவும் அவருக்குப் பல வாடிக்கையாளர்களிருந்தனர். அவர்களில் இவர்களும் இருவர்கள்.

தனீ ருக்கும், மசாலா வடகைக்கும் ஓர்டர் கொடுத்து விட்டு நண்பர்கள் உரையாடலிலிறங்கினார்கள்.

"என்ன மச்சான், இந்த முறை கிட்டணிக் எல்லா சீட்டுகளையும் அள்ளிக்கொண்டு போகும் போலை." கசேவனே உரையாடலதைத் தொடங்கினான்.

"இதிலையென்னடா சந்தகேம். கட்டாயம் வெல்லுவாங்கள். ககேக்கிற எல்லா இடங்களிலையும் வெல்லுவாங்கள்.."

"என்னபைப்பொறுத்தவரையில் தனிநாட்டுக்குச் சாத்தியமேயில்லை. இந்தியாவின்ற உதவியில்லாமல் அது சாத்தியமேயில்லை. அவங்கள் ஒருக்காலும் இலங்கையிலை தமிழருக்குத் தனிநாடு கிடைப்பதற்கு உதவமாட்டாங்கள்.."

"நீ ஏன் அப்படிச் சொல்லுறாய்? பங்களாதேசை உருவாக்கவில்லையா?"

"அது வறே விசயம். இந்தியாவாக்கு, அதன் பாதுகாப்புக்குப் பாகிஸ்தானை உடகைக் கவனேட்டிய தவேயிருந்தது. உடதைத் தார்கள். இங்கை என்ன தவேயிருக்கு? இலங்கையிலை தமிழருக்குத் தனிநாடு இருந்தால், தமிழகத் தமிழரை அது துண்டிவிடும். அது நாட்டுக்குக் கட்டாதென்று ஒருக்காலும் தனிநாட்டுக்கு உதவவே மாட்டாங்கள்.."

வனே தொடர்ந்தான்: "என்னபைப்பொறுத்தவரையில் இலங்கையின் அனதைத்து

மக்களாகக் கும் விடுதலவை வணே டும். இதிலவை இனம், மதம், மொழி பாரக் கக்க டாது. சிங்கள, தமிழ் மக்கள் இணைந து ருஷியாவிலவை நடந த்துபடோல் அமபை பபயே மாற றுகிற புரட சிதான நடக்க வணே டும். அதுதான அனதை து மக்களாகக் கும் தீ ர்வதை த்ரம்.."

"அதுதான சகோவாக் காரன்கள் சயி து ததோத் துபப் படோ ட்டாங் களே.."

"ஆனால் அவங் கள் மக்களாக் காகப் புரட சி சயி தாலும், மக்களவை அரசியல் மயப் பபுத் தி, கட சியவை விரிவாக் கிச் சயி யவில் லவை. ககோ ட்பா ட்பில் ஆர் வமிருக் கிற இளனரை களவை மட டும் வதை துக் ககொண் டு புரட சி சயி தாங் கள். ததோத் துபப் படோ ட்டாங் கள் ... "

இவ் விதமாக உரயை டல் சமகால அரசியலவை த்தொ ட்டுச் சனெ றது.

"அதுசரி.. எனன் விசயம் இன றகைக் குக் கு முழுக் க ஒரு மாதிரியிருக் கிறாய் என றதுக் குக் காரணம் சகொல் லப் பபோறதாச் சகொன்னாயே.."

மணிவண்ணன் சிறிது மளெனமாகவிருந் தான. பின் க றினான :

" உனக் குச் சகொல் லாமல் வறே யாருக் குச் சகொல் லுவன். உனக் குத் திரியும் தானே என னுடன் டிய சன் கிளாசுக் கு வாற சந் திரமதி. ;;"

"திரியும். அவளுக் கனெ ன?.."

"அவளுக் கு ஒன் றுமில் லவை. எனக் குத் தான.."

"உனக் கு என னடா? "

"இஞ்சை பாரக் கசேவன். நான் சுற றிவளவை ககலவை. நரோ விசயத் துக் ககே வாறன். என னவகே திரியவில் லவை, அவளவை எனக் குப் பிபிச் சுப் பபோ ட்டு. இன னும் ககொஞ்சநாளிலவை மாஸ டரின டிய சன் கிளாசும் முடிந் துபபோயி டும், அதுக் குப் பிறகு அவளவை அபிக் கபி பாரக் கமுடியாது. "

"அபிசக் கை. அண்ணகைக் கு அவளம் லவை ஒரு கிக் கு. அப் பபியா விசயம். அடக் கடவாளே. நானும் அவளம் லவை ஒருகண் வசை சிருந் தனான். இனி அவளவை பாரக் க முடியாதென் று சகொல். அது சரி அதுக் கு நான் என ன சயி யவணே டும்னெ று நினகைக் கிறாய்.?"

"அதைத் தான நானும் யகோசிக் கிறன். என ன சயி யலாமென் று நீ நினகைக் கிறாய்?"

"இஞ்சை பாரக் மணி. இப் ப உனக் கு பதினெ ட்டு வயது. அவளுக் கும் அவ வளவாதானிருக் கும். இந் த வயசிலவை காதல் கீ தலென் று உன் பபிப் பகைக் கெடுத் திடாதவை. உனக் குத் திரியும் தானே பிறமேன். அவன் கணித் தத் திலவை புலி. அவன் யுனிவர் சி ட்டுக் குப் பபோயிருக் கவணே டியவன். இன றகைக் குக் காதல் ததோல் வியாலவை குபிச் சு, ரகோ ட்பிலவை விழுந் து புரண் டுகிடக் கின றான். முந் தநாள அவளின ற வீ ட்டுக் கு முன்னாலவை புரண் டு கிடந் தான். "

"இஞ்சை பாரக் கசேவன். நான் அவ வளவுக் கு விசரனல் ல. எனக் கு அவளிலவை விருப் பம்.

அவ்வளவுதான், அவளாக்கும் விரும்பமென்றால் பசிச்சு நன்றாக வரும் வரகைக்கும் எனப் பிப்பகைக்கெடுக்க மாட்டன். என்ன அவள் எனக்காகக் காத்திருக்க வேண்டாம். அதில்தோவது பிரச்சினை வந்தால் எங்கிருந்தாலும் வாழ்க' என்று வாழ்த்திவிட்டுப்போய்க்கொண்டேயிருப்பன்."

"அட நீ இந்த விசயத்திலை தெளிவாய்த்தானிருக்கிறாய். அப்படியென்றால் அவளிடம் கபிட வேண்டியதுதானே?"

"அதைத்தான் நானும் நினைத்துக்கொண்டிருந்தனான். அதுதான் நான் மூழ்க்க யோசனையிலிருந்தன்."

"இதுக்கென்ன யோசனை. பசோம ஒரு லெட்டரை எழுதிக் குடுத்துப் பாரன்"

"நான் நினைச்சதையே நீ யும் சொல்லுறாய்., இதுக்குத்தான் உன் உதவி தேவை. நான் ஒரு சாம்பிளாக்கு லெட்டரென்று எழுதி வசைச்சிருக்கிறன். பார்த்து எப்படி எழுதலாமென்று ஏதாவது ஐடியா சொல்லுடா?"

இவ்விதம் கபறிவிட்டு மணிவண்ணன் சரேட் பொக்கற்றிலிருந்து எழுதி வதைத்திருந்த கடிதத்தை எடுத்துக்கேசேவனிடம் கொடுத்துதான், கேசேவன் எடுத்து வாசித்துப்பார்த்தான். சூருக்கமான காதல் கடிதம். அதில் மணிவண்ணன் இவ்வாறெழுதியிருந்தான்:

"அன்புள்ள சந்திரமதிக்கு, இந்தக் கடிதத்தை நீங்கள் நிச்சயம் எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டீர்கள். ஆனால் இதை எழுதாமல் போனால் என் நெஞ்சு வெடித்து விடும். அதனால் எழுதுகின்றனே. எனக்கு உங்களையென்றாகப் பிடித்துப்போட்டுது. உங்களது தலையெடுத்து நட்டது வரும் நடையையும், சிரிப்பும், கண்களும் எப்பொழுதும் என் நெஞ்சிலிருக்க. நாளும், பொழுதும் உங்கள் நினைப்புத்தான். இன்னும் கொஞ்சநாளில் எங்கடையிசன் கிளாஸ் முடிந்து விடும். அது முடிந்து விட்டால் உங்களையெடுக்க சந்திக்க முடியாது. அதை நினைச்சுப்பார்க்கவே கஷ்டமாகவிரும்பு, அதனால்தான் இந்தக் கடிதத்தை எழுதுறன். நான் உங்களையெடுக்காதலிக் கிறன். நீங்களும் என்னையெடுக்காதலித்தால் நாளையெடுக்க வரும் பொழுது தலையெடுக்க மலலிகைப்பி வசைச்சுக்கொண்டு வாங்க. இல்லாவிட்டால் இதையெடுக்க கெட்ட கனவாக நினைச்சு மறந்து விடுங்க. அன்புடன், உங்களையெடுக்க ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக்காத்திருக்கும் - மணி"

அதைப்பித்துவிட்டுக் கேசேவன் கபறினான்: "சூருக்கமான காதல் கடிதம் இடக்கிடையே பசேச்சுத்தமிழும் பாவித்திருக்கிறாய். வழக்கமாகக் கதைகளில் வருகிற மாதிரி சநெத்தமிழை நீ பாவிக்கவில்லை. அது நல்ல விசயம். எனக்கு இக்கடிதம் பிடித்திருக்க. சூருக்கமான கடிதம். உன் எண்ணத்தை தெளிவாகக் கபறுகிறது. இதுவே போதும், இதையெடுக்க அவளிடம் குடுத்துப்பாரு. 'ஹம்மாக்கோ சிக்காக்கோ!'"

அவன் அவ்விதம் கபறவும் மணிவண்ணனுக்கு மகிழ்ச்சியாகவிரும்புத்தது. அதுவரை

சுமந்துகொண்டிருந்த மனப்பாரம் குறைந்ததுபோல உணர்ந்தான். கசேவன் தொடர்ந்தும் கபினான்:

"டயே மணி. இதை இப்படியே நீ ட்டிக்கொண்டு போகவிடாதே. உடனடியே குடுத்துப்பாரு. முடிவு எதுவென்றாலும் ஏற்றுக்கொள்"

"ஓமடா கசேவா! நாளகைக் குடுத்துக்கப்போறன். எனக்கும் இப்படியே இதை மனசுக்குள்ளை வைத்துக்கொண்டு உலாந்துகிடக்கலோது. எந்த நேரமும் நெஞ்சை வாளால் வெட்டிற்றமாதிரி வெட்டிக்கொண்டயே இருக்க. அவளின்ற முகமும், சிரிப்பும், கண்ணும், நடையும் நெஞ்சிலை வந்து வந்து சித்திரவதை செய்துகொண்டயே இருக்க. நல்ல யோசனை சொன்னியடா. நாளகைக் குடுத்துக்கிறன்"

அதன்பிறகு நண்பர்களின் பயணம் நல்லகத்தை நோக்கித் தொடர்ந்தது. நல்லகத்தில் குடுக்க வண்டிய நல்லகளைக் குடுத்து குடுக்க வண்டியதை குடுத்து விட்டுத் திரும்பியபோது நன்கு இருண்டிருந்தது. கசேவன் கட்டான் "மணி, வாவென் கொஞ்ச நேரம் பண்ணைப்பக்கம் போய்க் கதையை விட்டுப் போகலாம்." அன்று பளரணமிநாள். முழுமதி. முழுநிலவின் தண்ணொளியில் நகரம் குளித்துக்கொண்டிருந்தது. மலெலிய குளிர்தென்றல் விசிக்கொண்டிருந்தது.

"டயே மணி. இன்னும் ஒன்றிரண்டு மாதத்திலை இங்கை ஓரே எலக்சன் கட்டங்களாகவிருக்கும்,"

"ஓமடா. கசேவா! குடுத்து எலக்சன் தமிழீழத்திலைதானே"

மணிவண்ணன் இவ்விதம் கறவும் கசேவன் அவனை நோக்கிக் கலையாகச் சிரித்தான்.

"இதையே நம்முறாய். உன்னுடைய நம்பிக்கையை நான் பாராட்டுறன். அப்படி நடந்தால் நல்லதென்று நினகைக் கிராயா? அதன்பிறகு இருநாட்களாக குமிடையிலான மோதலே வாழ்வாகப்போய் விடும்."

இவ்விதமாக அவர்கள் வழக்கமாக, நகரத்திலிருந்து சிறிது தள்ளிப் பண்ணை வீதியில் தங்கிக் கடலையும், ஆகாயத்தையும் இரசித்தபடி உரையாடும்படி வந்தார்கள். தொலைவில் மீனவர்களின் படகுகள் சில மலெலிருளில் தெரிந்தன. அலகைக் குறைந்த கடல் நீர்கரையினில் வந்து வந்து மோதும்மோசை கட்டைக் கொண்டிருந்தது.

மணிவண்ணன் கீழ்வானில் தண்ணொளியை வாரியிறதை தபடியிருந்த முழுநிலவின் அழகில் தன்னை மறந்திருந்தான். கசேவனையும் அப்பிரதசேத்தின் இயற்கைச்சமூல ஆட்கொண்டது. நண்பர்களிருவரும் இயற்கையின் பரேழகில் தம்மை மறந்தவர்களாக மயம் மறந்திருந்தார்கள்.

முழுநிலவா மணிவண்ணனின் உள்ளத்தில் சந்திரமதியின் புன்னகை தவழும் முகத்தகைக் குடுவந்து நிறுத்தியது. நாளகைக் கு அவளாகக் கடித்தகைக் குடுக்கும்போது எப்படியவள் எதிர்வியைற்றுப்போகின்றாறோ என எண்ணங்கள் பல தோன்றின. என்ன நடந்தாலும் சரி அவளாகக் கடித்தகைக் குடுக்கவண்டியதுதான் என்று தீர்மானித்துக்கொண்டான். நிலவிய அமதியகைக் கிழித்துக்கொண்டு கசேவன்,

000000 000000 : 0000000000 (2)

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 20 August 2020 23:48 - Last Updated Wednesday, 07 October 2020 00:51

"மணி நாளகைக்குச் சனிக் கிழமதைதானே. இன்றகைக்கு சகெக்கன்ஷோ பார்த்துவிட்டுப் போனாலென்ன?"

"டயே. நான் வீட்டிலை சலால்லவில்லை. இன்னொரு நாளகைக்குப் பார்ப்பம்."

"மனோஹராவில்லை உன் ரவாத்தியாரின்ற இதயக்கனி ஓடுது. அதுதான் கட்டன்."

"ஆனா இன்றகைக்கு வணைட்டாம். நாளகைக்கு வணைட்டுமானால் போகலாம்"

இவ்விதமாகப் பலவறே விடயங்களபைப்பற்றி உரையாடிவிட்டு நண்பர்களிருவரும் வீட்டு நோக்கிக் கே.கே.எஸ். வீதிவழியாகத் திரும்பினார்கள். மனோஹராவில் ஓரே சனக்கட்டம் இதயக்கனிக்காகக் கட்டியிருந்தது. மணிவண்ணனின் நினவெல்லாம் அடுத்த நாள் காலையிடு சன் வகுப்பில் சந்திரமதிக்கு அவன் கொடுக்கப்போகின்ற கடித்தின் மீ தயேயிருந்தது.

[தொடரும்]

girinav@gmail.com

00000000 :

000000 000000 (1) : 0000000000 - 0.0.00000000-00 https://www.geotamil.com/index.php?option=com_content&view=article&id=6121:-q-q-&catid=28:2011-03-07-22-20-27&it emid=54